

Bojana Buric, art historian

Praise to the Arm / Return to the Arm / sr, en

In the creativity of the artist Tatjana Milutinović Vondraček there is a constant rise in the formulation of her creative ideas, through various materials and establishing a personal, creative language. Striving for the presentation of artistic achievements of this author is in accordance with her need to publicly acknowledge, if by her own sense, there is something new and differently to announce to professional public and colleagues who follow her work. In reviewing the possibilities for more contemporary sculptural language and in finding expression of profane material, this artist always finds a new idiom for her artistic statement.

After the "adventure" with the examination of the possibilities of digital techniques in achieving 3D effect, she returns to manual, as the most subjective term, which corresponds to her lyrical but yet very expressive nature. The whole cycle of work / relief is dedicated to the morphology of the hand, which resulted from introspection of her own limbs and gestures on the famous painting and sculptural works. Gesture, like a completely new language of communication consumes her to the extent that she emancipates it to ornament, exploring its decorative function, which mean leads to the symbolic. The second group of her recent work is related to the testing of appropriative questioning of creative extension of some famous works from the history of art, primarily Maybridge's attempts of photographic movement recording.

Painting on transparent textiles, with juxtaposition of each of these substrates, with the derailment, displacements and crucifixion in the network of expanded aluminum, by hanging in one point of this light object, and thus susceptible to the slightest air flow, Tatjana Milutinović Vondraček achieves the maximum kinetic effect that is also desired in observed, anthology photography. With all creative actions - from drawing, painting, gluing, stitching to stacking up materials, the artist strives and achieves the effect of movement. It is notable that at this stage she deals with monumental thematic from everything that is easy, transparent, translucent, soft and subtle. Her skillful hand, since the first days of her sculptural formation, was wearing the inserts of molded character which expertly, from various characteristics of the matter, she found ways to extract unexpected effects and experiences.

(2017.)

Translated by Dragana Rodic

Bojana Burić, istoričar umetnosti
Pohvala Ruci / Povratak Ruci / sr, en

U stvaralaštvu umetnice Tatjane Milutinović Vondraček postoji konstantan uspon u formulaciji njenih kreativnih ideja, kroz različite materijale i uspostavljanja personalnog, stvaralačkog jezika. Težnja ka prezentaciji umetničkih dostignuća ove autorke je u skladu sa njenom potrebom da javno obznani, ukoliko po sopstvenom osećaju, ima šta novo i drugačije da saopšti stručnoj javnosti i kolegama koji prate njen rad. U preispitivanju mogućnosti osavremenjenog skulptorskog jezika i pronalaženju izražajnosti profanih materijala, ova umetnica uvek pronalazi novi idiom za svoj umetnički iskaz. Posle „aventure“ sa ispitivanjem mogućnosti digitalnih tehnika u ostvarenju 3D efekta, ona se vraća manuelnom, kao najsubjektivnijem mogućem izrazu, koji odgovara njenoj lirskoj ali istovremeno veoma ekspresivnoj prirodi. Ceo ciklus radova/reljefa posvećen je morfologiji ruke, do koje je došla samoposmatranjem svojih udova kao i gestova na poznatim slikarskim i vajarskim delima. Gestualnost, za nju, kao potpuno novi jezik komunikacije je u toj meri zaokuplja da ga ona emancipuje do ornamenta, istraživajući i njegovu dekorativnu funkciju, čije značenje dovodi do simboličkog. Drugi korpus njenih novijih radova vezan je za aproprijacisko ispitivanje stvaralačke dogradnje nekih poznatih radova iz istorije umetnosti, a pre svega Maybridge-ovih pokušaja fotografskih beleženja pokreta. Slikanjem na providnom tekstilu jukstapozicijom svake od tih podloga, sa iskliznućima „pomeranjima i razapinjanjem u mreži istegnutog aluminijuma, kačenjem u jednoj tački ovog lakog objekta, a time podložnog najmanjem strujanju vazduha, Tatjana Milutinović Vondraček postiže maksimalni kinetički efekat koji je željen i u posmatranoj, antologijskoj fotografiji. Svim kreativnim akcijama - od crtanja, slikanja, lepljenja, prošivanja, do slaganja materijala, umetnica se trudi i postiže efekat kretanja. Primetno je da se u ovoj fazi rada ona bavi tematizacijom monumentalnog iz svega što je lako, providno, prozračno, meko i tanano. Njena vešta ruka, još od prvih dana njenog skulptorskog formiranja, nosila je umeće oblikovnog karaktera koje je znalački iz materije različitih svojstava, nalazila načine da izvuče neočekivane efekte i doživljaje...
(2017. god)